

Troløse bjælke brast

Af HENNING SKOV, Landsarkivet, Viborg

I det sydvestlig hjørne af den gamle kirkegård ved Thisted Kirke findes et gravsted med en højst usædvanlig forhistorie. Gravstenens påskrift fortæller, at her hviler blikkenslager og forgylder Christen Pedersen Knakkegaard, født 23. september 1796, død 6. august 1823. På stenens bagside er indhugget følgende vers:

MED GYLDNE TAL JEG TEGNED UHRETS SKIVER,
DEN SIDSTE FÆRDIG VAR, MAN DEN TIL MIG OPHIVER,
TROLØSE BJÆLKE BRAST OG MIG MOD JORDEN DROG,
MIT LIVETS KLOKKE BRAT SIN SIDSTE TIME SLOG.
I NYSINDVIET JORD MIT KNUSTE LEER BLEV GJEMT,
I AANDENS FLUGT TIL GUD BLEV LIVETS FARE GLEMT.
JA LÆSER, FARLIGT ER DET SIKKERT SIG AT HÆLDE TIL
JORDENS STØTTER,
THI DE BRISTE I EN HAST, MEN HÆLD DIG TRYGT TIL GUD,
DA INTET KAN DIG FÆLDE, HAN STAAE, JA ENE HAN,
HAN STAAR SOM KLIPPEN FAST.

Den unge mand mistede livet ved at styrte ned fra Thisted kirkes tårn, og ulykken vakte mere end almindelig opsigt i byen, hvilket især fremgår af, at den daværende sognepræs t Christian Ehrenfried Carstensen ved dødsindførslen i kirkebogen, som findes på Landsarkivet i Viborg, nedfældede en udførlig beskrivelse af ulykken og den unge mands begravelse. Denne beretning gengives i det følgende:

Kirke-Inspectionen havde accorderet med ham om at opmale og forgylde Thisted Kirkes Uhrskiver. Han gjorde sit Arbeide godt, som han overhovedet var en retskaffen og duelig Mand, og var færdig med alle 3 Skiverne, den østre og nordre blev igjen opsatte; det gik godt, men da den vestre den 6te August om Morgenen skulde opsættes, indtraf det sørgelige Tilfælde, at Bjelken, hvori Hive-Touget var gjort fast desværre en Gran-Bjelke -, gik itu, knækkedes, ventelig af Mangel paa jævn Hiven, faldt ned, og formedelst Vægten af den i Touget hængende Skive, med saadan Vægt, at den knuste Muurvognens Rækværk, hvortil Christen Knakkegaard trygt hældede sig, imens han vilde holde den kommende Skive fra vognens nederste Kant, hvorved han styrtede næsegruus ned, faldt paa Ansigtet og det flade Bryst. Kl. var 9½, han kom til sig selv, blev baaren hjem og døde efter haarde Lidelser Kl. 12. Ved hans Død leed Thisted et betydeligt Tab, thi han afgav et sjeldent Exempel paa Ungdoms Sædelighed og Manddoms Kunst og Duelighed. Han vedkom ikke den nu næsten udgaaede Kjøbmands-Familie Knakkegaard, der havde Navnet fra Øster Vandet Knakkegaard. Hans Fader var Consumtions-Betjent her i Byen, født i Schyom Knakkegaard, hvilken Gaard han i nogen Aar besad, til han flyttede her til Byen.

Ved Leilighed af hans Jordefærd indviede jeg i Guds Navn vor Byes ny Kirkegaard. Gud skee Tak, som gav Kraft og føieligt Vejr til Forretningen, der bære nogen Frugt til Meenighedens Opbyggelse og til Guds Ære. En stor Mængde Mennesker vare forsamlede af Byen og fra Landet. Da den Afdøde fandt sin Død i Kirkens Arbeide, gav den ham en hæderlig Begravelse, de bedste Sangere af Byens Embedsmænd og Borgere gik foran Liget fra Indgangs-Porten og afsang No. 400 i nyeste Psalmebog og tilbage Ps. "Følg Jesu med". Efter Jordpaakastelsen afsang 6 Fruentimmer og 4 Mandfolk Verset: "O Grav. Du er Maalet etc..".

*O venlige Grav i din Skygge boer Fred
Din tause Indvaaner af Sorger ei veed!*

Nota. Skjøndt Chr. Knakkegaard saaledes var den første, som nedsattes i den ny Kirkegaards først optagne Qvarteer, det sydvestre, fik han dog ikke det første Grav-No., men No. 3, da Hr. Justitsr. Thagaard ved sin Kones Død 18de Dec. 1820, bestilte de 2de første No. for hende og sig. Hun var bisat i en tilmuret Begravelse til nu, og blev nu i Eftermiddag, d. 12. August, nedsat i Graven No. 1.

Carstensen.

En så udførlig beskrivelse i forbindelse med en dødsindførsel i en kirkebog er meget sjælden, jeg har ikke set noget tilsvarende under mit 15-årige virke på Landsarkivet. H.S.

(Kilde: Historisk Årbog for Thy, Mors og V. Hanherred 1982, side 6-8).